Pikolo ile Felsefe Öğreniyorum

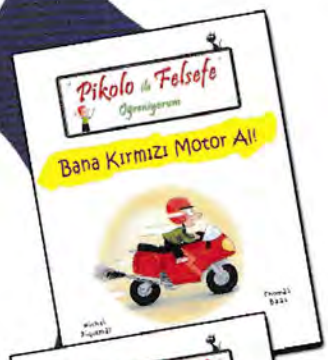
Ahh! Hasta Oldum!

Michel Piquemal

Thomas Baas

ODTÜ YAYINCILIK

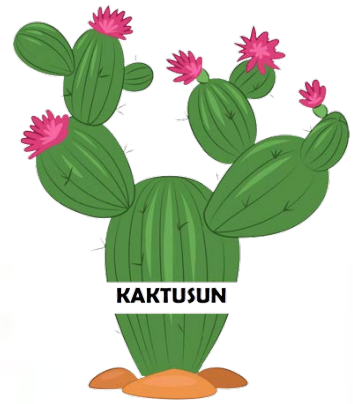

KÜÇÜKLER DE BÜYÜK DÜŞÜNCELER ÜRETEBİLİR!

Pikolo'nun canı çok yanmaktadır. Annesi onu yatıştırır ve ertesi gün bir diş hekimine gitmeleri gerektiğini açıklamaya çalışır. Pikolo sadece ağrısının hemen dinmesini ister. "Ne yanlış yaptım ki dişim ağrıyor? Bu kesinlikle yasaklanmalı" der.

✦✦✦

Günlük yaşamımız küçük, gülümsetici öykülerle doludur. Bu öykülere doğru bir bakış bizi felsefi sorulara ve birbirinden şaşırtıcı yanıtlara götürebilir. Kitabın ikinci kısmındaki Pikolo'nun Felsefe Atölyesi'nde, felsefi düşünme eylemi çeşitli oyun ve etkinliklerle devam ettiriliyor.

6 yaş ve üzeri çocuklar için hazırlanmış *Pikolo ile Felsefe Öğreniyorum* serisi çocukların bir yandan küçük yaşta düşünme becerileri edinmelerini sağlarken bir yandan da Pikolo'nun sorularla ve çözümlerle dolu dünyasında okurları tatlı bir yolculuğa çıkarıyor.

ISBN 978-605-5164-43-0

₺8

Ahh! Hasta Oldum!

Aïe! J'ai mal!
© 2011 Albin Michel Jeunesse

Ahh! Hasta Oldum!

Yazan: Michel Piquemal
Thomas Baas

ISBN: 978-605-5164-43-0

© Tüm yayın hakları **ODTÜ** Geliştirme Vakfı **Yayıncılık ve İletişim A.Ş.**'nindir. Yayıncının izni olmaksızın, hiçbir biçimde ve hiçbir yolla, bu kitabın içeriğinin bir bölümü ya da tümü yeniden üretilemez ve dağıtılamaz.

Yayın Yönetmeni
İlhami BUĞDAYCI

Çevirmen
Selin ÇAKAR

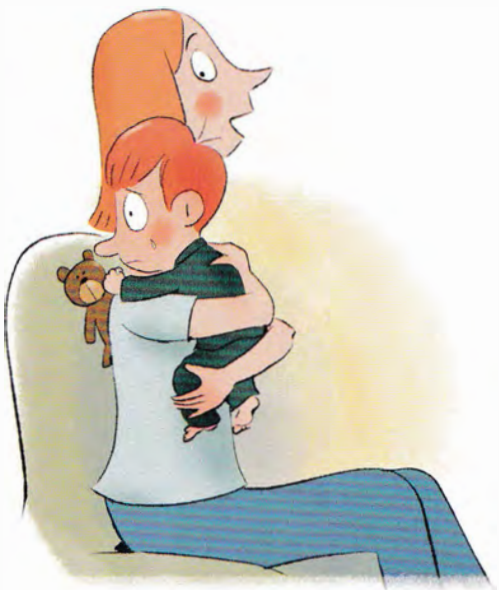
Grafik Uygulama
Emrullah ÖZ

3. Basım Ocak 2017
Ayrıntı Basım Yayım ve Mat. Hiz. San. Tic. Ltd. Şti.
İvedik OSB 770. Sok. No: 105 Ostim - ANKARA
Tel: (312) 394 55 90 Faks: (312) 394 55 94
Sertifika No: 13987

ODTÜ Geliştirme Vakfı **Yayıncılık ve İletişim A.Ş.**
Öveçler 1042. Cadde 57/1 Çankaya-ANKARA
Tel: (312) 480 15 97 - 480 15 98
Faks: (312) 480 15 99
Sertifika no: 15723
İnternet: www.odtuyayincilik.com.tr

Pikolo ile Felsefe Öğreniyorum

Ahh! Hasta Oldum!

Michel Piquemal

Thomas Baas

ODTÜ YAYINCILIK

Pikolo, bir gece ağlayarak uyandı. Canı çok ama çok yanıyordu:

—Anne, anne!

—Ne oldu Pikolo'cum?

—Ağrıyor… Dişim çok ağrıyor.

Annesi Pikolo'nun ağzına baktı. Çürük bir dişi olduğunu fark etti. Dişinin üzerine ağrısını azaltsın diye ilaçlı bir pamuk yerleştirdi. Pikolo,

—Anne hâlâ ağrıyor… Neden dişim ağrıyor? diye sordu.

Annesi,

—Önemli bir şey değil. Sadece çürük bir dişin var. Yarın diş hekimine gideriz, dedi.

Pikolo ağlıyordu:

—Diş hekimine gitmek istemiyorum.

—Dişinin ağrımasını istemiyorsan mutlaka gitmelisin Pikolo'cum.

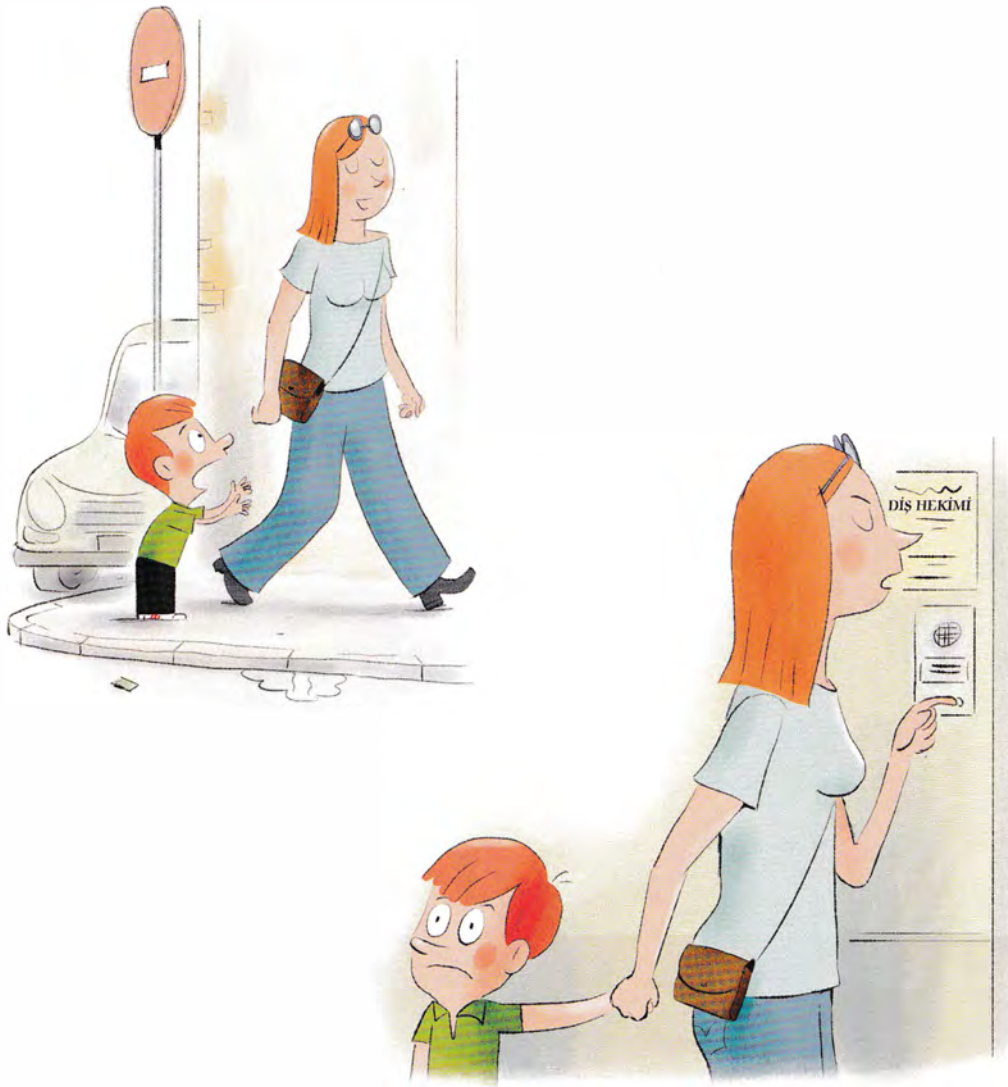
Ancak Pikolo buna aldırmıyordu. İstediği, ağrısının HEMEN geçmesiydi! Yarın diş hekimine gitmek istemiyordu.

—Tatlı Pikolo'm, eğer ağrını senin yerine çekebilseydim, bu acıyı hemen üstlenirdim. Ama bu mümkün değil. Sihirli değneği olan bir peri olsaydım, sana onu hemen ödünç verirdim, fakat ben sadece bir anneyim… diyerek Pikolo'yu teselli etmeye çalıştı.

Pikolo annesinin omzuna yaslandı. Böyle daha iyi hissediyordu.
Gözyaşlarını tutamıyor ve dişi de ağrımaya devam ediyordu. Ne yazık ki ağrının geçmesini beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Pikolo, yavaş yavaş sakinleşti ve sonunda uyuyakaldı.

Ertesi gün, kahvaltı yaparken annesi diş hekimini aradı. Acil bir randevu ayarladı. Ancak yolda giderken Pikolo adeta şaklabanlık yapıyordu:

—Diş hekimine gitmek istemiyorum. Canımı daha çok yakacak.

—Tam aksine, seni iyileştirecek ve artık dişin ağrımayacak.

—Dişime dokunmasını istemiyorum, çok acıyor…

Annesi Pikolo'yla tartışmanın bazen hiçbir işe yaramadığını çok iyi biliyordu.

Diş hekimine çabucak ulaşmışlardı. Sıralarını beklerken Pikolo annesinin yanında oturdu. Doktor, muayene odasında Pikolo'nun ağzına küçük bir iğne yaptı. Pikolo'nun ağrıyan dişinin olduğu yer uyuşmuştu.

Çıktıklarında, diş hekimi Pikolo'yu cesaretinden dolayı tebrik etti. Gözlerinin içine bakarak;

—Sen kocaman bir delikanlısın, dedi.

Pikolo'ysa yüzünü asarak:

—Ben kocaman bir delikanlı olmak istemiyorum, dedi.

Annesi, doktora teşekkür ederek Pikolo ile oradan ayrıldı.

Eve dönünce Pikolo dinlenmek için birazcık uzandı. Tam uyukladığı sırada Bergamot yanına yanaşıp yüzünü yalamaya başladı. Pikolo o sırada artık dişinin ağrımadığını fark etti.

Ağzı hâlâ uyuşuk olmasına rağmen bir sıçrayışta ayağa kalkıp bahçeye koştu.

—Anne, anne iyileştim… artık canım acımıyor, dedi.

—Gördün mü Pikolo, eğer diş hekimine gitmeseydik sen hâlâ hasta olacaktın ve belki de dişin günlerce ağrıyacaktı.

—Yine de diş hekimlerini sevmiyorum, diyerek itiraz etti Pikolo.

—Ve sanırım artık ağrı çekmeyi de sevmiyorsun?

—Diş hekimlerini de sevmiyorum, ağrı çekmeyi de! İkisini de istemiyorum!

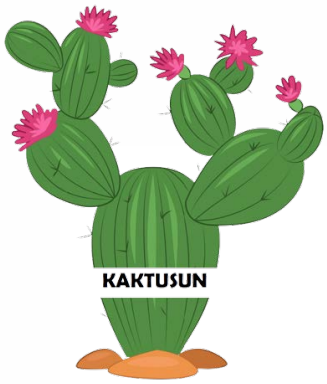
—Seni anlıyorum Pikolo. Ben de diş hekimlerini sevmiyorum ama orada birazcık acı çekmeyi daha sonra acı çekmemeye tercih ediyorum.

—Ben, ikisini de istemiyorum…, dedi Pikolo ve,
—Hem neden canımız acıyor ki? Buna izin vermemeliyiz! diye bağırdı.

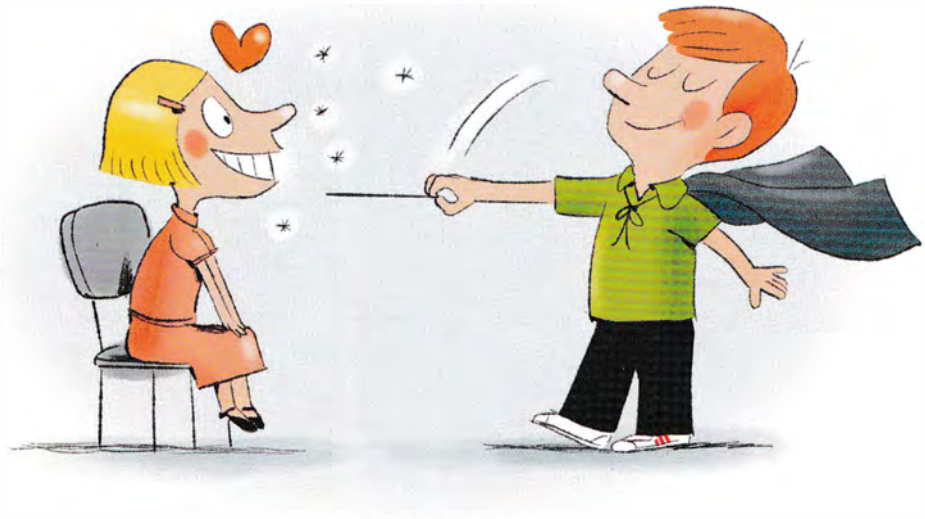
Annesi hafifçe gülümsedi:
—Haklısın. Bu yasaklanmalı, ama mümkün değil. Çünkü acı çekmek hayatın bir parçası ve ne yazık ki kaçınılmaz bir şey. Yaşlılık, yorgunluk, hastalık ya da diş ağrısı gibi şeylerle birlikte yaşamak zorundayız…

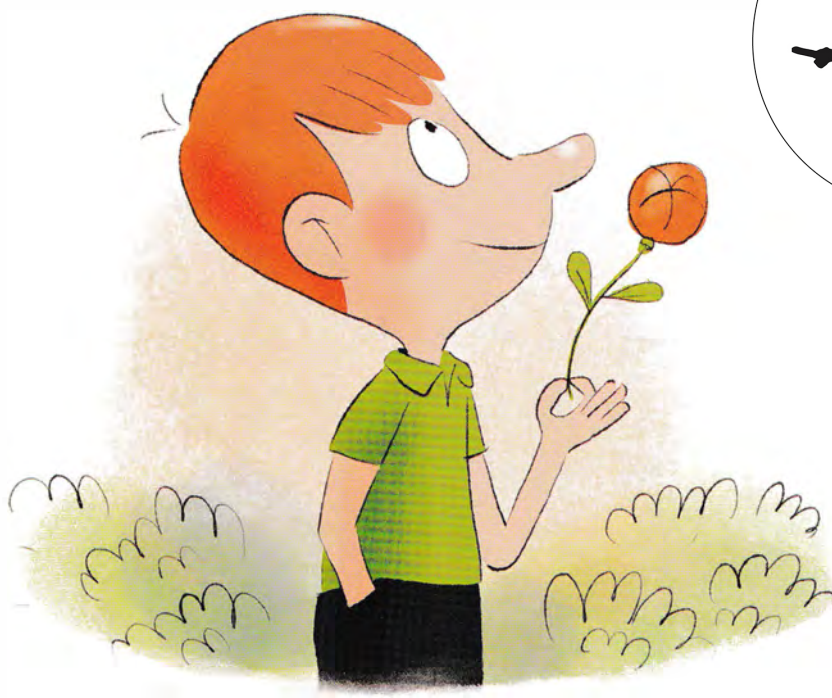
…Buna alışmalısın. Seni rahatlatmak için şunu söyleyebilirim. Kimi zaman acı çektikten sonra küçük mutluluklarının değerini hayatta daha iyi anlarsın. Büyüdüğünde, bunu sen de fark edeceksin!
—Öööof! Boş laf bunlar! diye itiraz etti Pikolo.

—Ama sen şanslısın, diye ekledi annesi. Bizler şanslıyız. İnsanlar hastalandıklarında onları iyileştirecek kimsenin olmadığı ülkeler var.

Pikolo hayallere daldı. Bu ona güzel bir fikir vermişti. İleride dişi ağrıyan çocukları dişlerine dokunmadan iyileştirmek için sihirbaz olacaktı…

Ancak Pikolo, sihir yapmadan önce mutfağa doğru hızla koştu… Abur cubur yemeyeli epey bir zaman olmuştu!

PİKOLO'NUN FELSEFE ATÖLYESİ

Düşünce Taneciği

EBEVEYNLER, ÖĞRETMENLER VE EĞİTİMCİLERE YÖNELİK

Acı temel felsefi sorunlardan biridir. Kabul edilmez görünür; ama yine de onunla yaşamak zorundayız. Çünkü insanoğlu istemediği şeyleri ortadan kaldırabilme yöntemini hala bulamadı.
Ayrıca bilim, bize, acının bir işlevi, hareketlerimizi değiştirmemiz için dinlememiz gereken bedenin bir uyarısı, adeta bir tehlike çanı olduğunu gösterdi. Eğer dişlerimizde ağrı hissediyorsak belki de dişçiye kontrole gitme zamanımız gelmiştir... Eğer karaciğerimizde ya da midemizde durmadan ağrı hissediyorsak, belki de yediğimiz besinleri değiştirmeyi düşünmemiz gerekiyordur!
Kimi düşünürler, eğer hayat sadece uzun ve dingin bir nehirden oluşsaydı anlamsız olurdu, derler. Üzüntüler, acılar, sıkıntılar, zorluklar ve niceleri bizi güçlendirir, direncimizi artırır, barış ve mutluluk zamanlarının değerini bilmeyi öğretir.
Fakat elbette, acı çekmek için doğduğumuz bahanesiyle yüzyıllarca tıbbi tedaviye bedenlerini kapatan dini söylemlerin tuzağına düşmekten de kaçınmalıyız.
Modern bilim, bedenimizde duyduğumuz sızıları azaltabilmek için bizlere araçlar ve yöntemler sunmakta. Bu yüzden de bunlardan çocuklarımızı mahrum bırakmak büyük bir haksızlık olurdu.
Ayrıca, bu tip ahlakçı söylevler, acı çeken bir çocuğu hiçbir şekilde teselli etmez. O, sadece acıyı duyacak ve hissedecektir. Bütün bu söylenenler ona boş gelecektir. Yalnızca sevgi, şefkat ve merhamet onu teselli edebilecektir ve bu çocuklara iyi geldiği gibi biz, yetişkinlere de iyi gelecektir... Şunu bilmeliyiz ki "Bütün o felsefi kitaplar, basit bir diş ağrısı karşısında ne söyleyebilir ki?"

KONUYLA İLGİLİ FELSEFİ TEMALAR:

Hastalık, acı, insanın karar verebildiği ve karşısında maalesef güçsüz kaldığı şeyler, zorluklarla yüzleşmenin gerekliliği, sevginin ve merhametin önemi, toplum ve toplumun hastalık, acı ve ölüm karşısındaki tavrı...

PİKOLO'NUN OYUNLARI

KİMİ ACILAR BEDENİMİZE AĞRI VERİRKEN KİMİLERİ YÜREĞİMİZE VERİR.
AŞAĞIDAKİ DURUMLARI FİZİKSEL YA DA RUHSAL OLMAK ÜZERE İKİ GRUPTA SINIFLANDIRIN:

Sandalyeden düşmek

Elini yakmak

Bir yakınının öldüğünü öğrenmek

Hayaletleri düşünmek

Yasak olan bir şey yaparken telaşlanmak

En yakın arkadaşından uzak kalmak

Duvara çarpmak

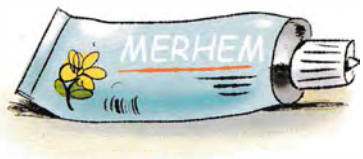
Arı sokması

Bir büyük tarafından azarlanmak

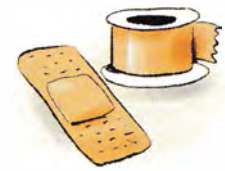
Yetişkinler için not:
Düşünürler, bisikletten düştüğümüz ya da bir arı soktuğu için "Ağrım var" diye söylediğimiz fiziksel acıyı, sevdiğimiz biri terk ettiği ya da hayatımızdan memnun olmadığımızda "İçim yanıyor" diye ifade ettiğimiz manevi acıdan ayırmaktadır. Ancak, bir çocuk için bu ayrımı yapmak pek de kolay değildir. Çünkü iki durum da çoğu zaman aynı semptomları gösterir: Gözyaşı, üzüntü ve şefkat isteği... Ayrıca manevi acı da kimi zaman kalp ya da karın ağrısı gibi fiziksel acılara sebep olabilir. Bu oyunsa bu ayrımı belirginleştirmeyi sağlıyor. Çocuklara onları en çok neyin korkuttuğunu sormalı ve yaşadığı fiziksel acıları çözebilmeleri için onlara yardım etmeliyiz.

KÜÇÜK YARALARIMIZI NASIL İYİLEŞTİRİRİZ?

Her yara farklı şekillerde tedavi edilir.
Hangi tedavinin hangi yaraya iyi geldiğini oklar çizerek gösterelim. Örneğin şişkinliğin üzerine merhem sürülür.

Kanayan burun	Dezenfekte edilmiş cımbızla alınır ve ardından temizlenir.
Yanık	Merhem sürülür
Şişkinlik	Gerilen kasa hafif hafif masaj yapılır.
Soyulmuş diz	Kanaması durana kadar pamukla baskı yapılır.
Kıymık ya da diken batması	Yıkanır ve güzelce temizlenir, ardından pansuman yapılır.
Bacak ya da baldıra kramp girmesi	En az 10 dakika soğuk suya tutulur ve ardından yanık kremi sürülür.

SORULARLA DÜŞÜNELİM

BİRAZ DA SİZ BİZE ANLATIN

Hiç çok hasta olduğun bir dönemi hatırlıyor musun?

Acını dindirebilmen için kim yardımcı olmuştu?

Hiç hastaneye gittin mi?
Ne için gittin?

Canın acıdığında kiminle konuşursun? Arkadaşınla mı? Ailenle mi? Büyük anne ve büyük babanla mı? Başka biriyle mi?

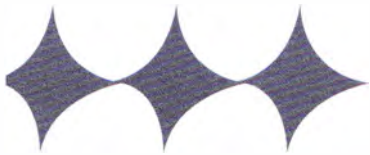
Gerçekten neden olduğunu bilmeden çok üzüldüğün oldu mu?

İlk defa bir yerin kanadığında korktun mu?

Çok hasta olduğunda ne düşündün?

DAHA FAZLA ÖĞRENELİM

ACI

Acı, çok tatsız bir duygu olsa da bir yararı vardır. Bizi tehlikelere karşı uyaran bir işarettir. Örneğin, fırına elimizi yaklaştırdığımızda acı onu geri çekmemizi sağlar. Böylece çok ciddi şekilde yanmamış oluruz.

Pikolo'nun durumunda olduğu gibi dişimiz ağrıdığında bu, dişlerimizden birinin çürüdüğü ve daha da kötüleşmemesi için tedavi olmamız gerektiğinin işaretidir.

Acı, bize bedenimizin içinde neyin yolunda gitmediğini gösterir. Eğer mesela boğazımızda enfeksiyon varsa, ağrıyan yer tedavi edilmesi gereken yeri gösterir ve böylece doktorlara kolaylık sağlamış olur. Acı olmadan ne neyin tehlikede olduğunu, ne de nerenin ve nasıl tedavi edilmesi gerektiği bilinemezdi!

Elbette, bu mekanizma nasıl işliyor diye düşünüyorsunuz! Pek tabii bedenin her yerinde yer alan küçük algılayıcılar sayesinde. Bir kaza esnasında, (sinir kanalları vasıtasıyla) beynimize "Dikkat, dikkat diz soyuldu" ya da "Tehlike! Parmağa diken battı..." mesajını gönderen onlardır.

Beyin bu bilgileri analiz ediyor ve yaralanan bölgede ağrı hissetmemizi sağlıyor. Böylece biz de çok daha hızlı bir şekilde bunu fark ediyoruz: Bir köpek tarafından ısırılacağımızda kaçıyor... ya da fırının kapağı canımızı yaktığında elimizi çekiyoruz...

Bu durumlar tatsız olsa da **hayatımızı korumamız için acı** gereklidir.

DİŞLER

Çok küçükken, 6 ay ve 2 yaş arasında "süt dişi denilen 20 tane diş çıkarırız. Bunlar kalıcı dişler değildir. Daha sonra yenileriyle yer değiştirir.

6 yaşına gelince, ilk 4 azı dişimiz tamamen çıkar. Daha sonra 5 ve 12 yaş arasında "süt dişleri" birer birer düşer ve hayatımız boyunca taşıyacağımız dişler bunların yerini alır. 14 ve 20 yaş arasındaysa son azı dişimiz ortaya çıkar ve bunlar "yirmilik diş" diye adlandırılır.

Bizler köpekbalıkları gibi değiliz. Onların birbiri ardına dizili birçok keskin dişi vardır. Bir sıra dişi düşse de başka bir sıra diş onun yerini alır. Oldukça işlevsel değil mi? Aynı zamanda bizler dişleri olmayan kaplumbağalar ya da tavuklar gibi de değiliz! Çünkü onların besinleri ezebilecekleri bir de gagaları vardır.

